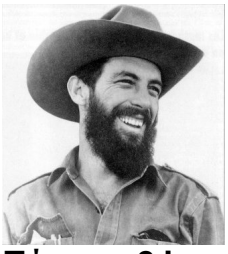

Πέμπτη 8 Ιανουαρίου 2018. Οι barbudos (γενειοφόροι) των αδελφώ ν Castro, του Ernesto Guevara, του Camilo Cienfuegos, του Huber Matos και τόσων άλλων έχουν επικρατήσει. Οι πρώ τοι δέκα αξιωματικοί του καθεστώ τος του F. Batista έχουν εκτελεστεί την προηγούμενη μέρα. Ταυτόχρονα με την αναγνώ ριση, από πλευράς Η.Π.Α., της νέας κυβέρνηση της Κούβας.

Εκείνη την Πέμπτη λοιπόν, ο Fidel μιλάει σε πλήθος κόσμου, σε μια πρώτες, μακράς διάρκειας ομιλίες του. Κάποια στιγμή σταματά, γυρίζει δίπλα του και ρωτά:

- *Voy bien, Camilo?* (τα πάω καλά Καμίλο;)
Για να πάρει την απάντηση:
- *Vas bien Fide*l (καλά τα πας Φιδέλ)

Ο Camilo Cienfuegos τότε ήταν παρά ένα μήνα 27 ετών. Παιδί ράπτη είχε προσπαθήσει να σπουδάσει αλλά δεν τα κατάφερε λόγω οικονομικών δυσκολιών, είχε πραγματοποιήσει δυο ανεπιτυχείς απόπειρες να βρει δουλειά στις Η.Π.Α. Πήρε τις πολιτικές του αποφάσεις, που τον έθεσαν ενάντια στο καθεστώς στις 5 Δεκεμβρίου του 1955. Τότε, στρατιώτες άνοιξαν πυρ εναντίον ομάδας φοιτητών στην οποία συμμετείχε, μετά κατάθεση στεφάνου στο μνημείο του Maceo, ήρωα της ανεξαρτησίας της Κούβας από τον 19ο αιώνα. Εκτοτε δεσμεύτηκε να απαλλάξει την πατρίδα του από την δικτατορία του Μπατίστα.

Ένα χρόνο αργότερα, υπήρξε ένας από τους 82 ημίτρελους που επιβιβάστηκαν στο Granma στο Μεξικό για να βρεθούν στις 2 του Δεκέμβρη του ‘56 στην Κούβα και να κηρύξουν αντάρτικο ενάντια στον Batista.

Όσοι γλύτωσαν το λεπίδι, διασώθηκαν βρίσκοντας καταφύγιο στις πλαγιές της Sierra Maestra και συνέχισαν τον αγώνα τους. Δυο χρόνια αργότερα, στις 30 Δεκεμβρίου 1958, διο ικητής αντάρτικου σχηματισμού επιτέθηκε σε στρατιωτικό φυλάκιο στο Yaguajay και μετά

από σκληρή μάχη, ανάγκασε την φρουρά να παραδοθεί . Έκτοτε απόκτησε το προσωνύμιο «Ο ήρωας του Yaguajay».

Λίγες ώρες αργότερα οι επαναστατατικές δυνάμεις έμπαιναν στην Αβάνα και άλλαζαν την ιστορία του Τόπου. Η δέσμευση του είχε εκπληρωθεί, πλην όμως του απέμεναν μόλις έντεκα μήνες ζωής, χρονικό διάστημα στο οποίο είχε αναλάβει επιτελάρχης του Κουβανικού στρατού. Στις 28 Οκτωβρίου του ’59 επιστρέφοντας με ένα Cessna 310, από το Camagüey στην Havana εξαφανίστηκε. Οι έρευνες κράτησαν μέχρι τα μέσα του Νοεμβρίου. Δεν βρέθηκε οτιδήποτε.

Υπήρξε η φήμη ότι είχε εμπλοκή ο Fidel. Δεν απεδείχθη κάτι σχετικό. Ας σημειωθεί ότι στην πορεία είχαν ακουστεί διάφορα σχόλια από σκληροπυρηνικούς. Όπως, ότι πολιτικά δεν ήταν «εκλεπτυσμένος», όσο ο Fidel ή ο Raul, ή ότι ιδεολογικά ήταν «αγνώστου ποσότητας». Τούτο το τελευταίο θυμίζει και το ελληνογενές «ασταθές στοιχείο» στα ζοφερά εμφυλιακά χρόνια που βάρυνε αρκετούς.

Ακούστηκε και κάτι άλλο από επαναστατικό αξιωματούχο. Ότι ήταν «ομοφυλόφιλος, χαρούμενος, τυχερός και περιπετειώδης τύπος». Ερευνάται τι είδους τύχη είναι να χάνεις τη ζωή σου 27 ετών. Για τα υπόλοιπα ουδέν σχόλιο.

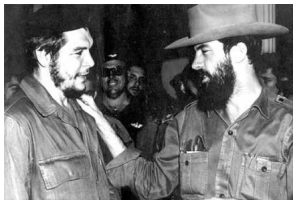

Ο Che πάντως, που δεν μπόρεσε να βολευτεί στην Κούβα μετά το ’64, και ακολούθησε το δικό του μοναχικό μονοπάτι, προς τιμή του συμπολεμιστή του βάφτισε το γυιό του, από το γάμο με την Aleida March, Camilo.

Μια από τις χαρακτηριστικές θέσεις του C.C. που περιγράφει τον χαρακτήρα του, ήταν η εξής άποψή του για τους στρατιώτες του Κουβανικού στρατού που αιχμαλωτίστηκαν από τους επαναστάτες:

«Δεν μπορούμε να βασανίζουμε και να δολοφονούμε τους κρατουμένους, όπως οι αντίπαλοί μας. Δεν μπορούμε ως άντρες με Τιμή και ως αξιοπρεπείς Κουβανοί να χρησιμοποιούμε τις πρακτικές που χρησιμοποιούν οι αντίπαλοί μας . Το πνεύμα της ευγένειας και της ιπποσύνης υπάρχει σε κάθε έναν από τους στρατιώτες μας, μαζί με το σεβασμό για τους φυλακισμένους και τους αιχμαλώτους μας.»

Αν κάνουμε την αναγωγή σε ελληνικό πλαίσιο θα θυμηθούμε ταυτόσημες απόψεις από τον Χρόνη Μίσσιο.

«Όταν είσαι επαναστάτης και μάλιστα ρομαντικός, για να μπορέσεις να επιβιώσεις μέσα από αυτή τη κρεατομηχανή που σε περνά η εξουσία, πρέπει να φυλάξεις τον πολιτισμό και την αξιοπρέπειά σου σαν το ακριβότερο άρωμα. Να μην πέσεις στο επίπεδό τους. Μόνον αυτό σε σώζει σαν άνθρωπο. Αυτό είναι που σε κάνει άνθρωπο μέσα σε αυτή τη σύγκρουση. Αυτός είναι ο πολιτισμός. Αν βγαίναμε από τα πηγάδια που μας είχαν ρίξει, φορτωμένοι με χειροβομβίδες και μαχαίρια θα ήμαστε μια από τα ίδια…»

Στις μέρες μας ο Camilo, έχει δώσει το όνομά του σε πανεπιστήμιο, σε μουσείο, ενώ η μορφή του κοσμεί το υπουργείο επικοινωνιών της Κούβας με μια ατσάλινη σύνθεση βάρους εκατό τόνων.

Στις μέρες μας, που κόσμος προσπαθεί να αποφύγει τα χειρότερα έχει ανάγκη όσο ποτέ τις θέσεις του Camilo, τις απόψεις του Χρόνη.

Με τον Che (πάνω) και με τον Fidel